

സംഘടനകൾ വിഘടിക്കുന്നതെന്നുകൊണ്ട്?

പ്രൊഫസ്സർ ജോയ് ടി. കുഞ്ഞാപ്പു, D.Sc., Ph.D.

ഏകതയെ തകർക്കുന്ന വിഘടനപ്രതിഭാസം പുരോഗതിയെ മന്ദമാക്കുന്ന പ്രക്രിയയെന്ന് പരക്കെ ആക്ഷേപമുണ്ടല്ലോ? സ്വതന്ത്രമായി ചിന്തിക്കാനും പ്രവർത്തിക്കാനും ഇച്ഛിക്കുന്ന വ്യക്തിചേതന, കൂടിച്ചേരുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന ക്രമീകരണം മൂലം നഷ്ടപ്പെടുന്ന ‘എൻട്രോപ്പി’ ഊർജ്ജം വീണ്ടെടുക്കാനുള്ള ത്വരയിൽ ശിഥിലീകരിക്കാൻ വെമ്പുന്നതിന്റെ പ്രതിഫലനമോ ഇത്? തദ്ദേശ സ്വതന്ത്രവിഹായസ്സിൽ വിഹരിക്കാനുള്ള ആന്തരികേച്ഛ സാക്ഷാത്കരിക്കാനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പോ?

അതായത്, വിഘടനം ഒരു സ്വാഭാവിക പ്രക്രിയയാണോ? അത് ഗുണപരമായ പ്രവർത്തനമാണോ, അതോ ദോഷകരമായ ഒന്നാണോ? വിധേയനവും വിഘടനവും ജീർണ്ണതയെ കുറിക്കുന്നുവോ? വേർപ്പെടൽ വേർപാടിന്റെ ദുഃഖം മാത്രമാണോ? വേർത്തിരിയൽ അഴകലും ക്ഷയിക്കലുമല്ലാതെ മറ്റെന്തെങ്കിലുമുമാണോ? അത് തളർച്ചയോ, തകർച്ചയോ? അതോ, അധോഗതിയെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന അധഃപതനമോ? വീക്ഷണകോണിന്റെ ദിശമാറ്റി നോക്കിയാൽ ശിഥിലീകരണം പ്രയോജനപ്രദമായി ഭവിക്കുമോ?; വികസനസപര്യയുടെ പര്യായമായി പരിണമിക്കുമോ? വികേന്ദ്രീകരണം ഗുണകാരിയോ, ഗുണഹാരിയോ?

എവിടെയുമെന്നപോലെ ഇവിടെയും കണ്ടുവരുന്ന സംഘടനകളുടെ വിഘടനം ഇതു കുറിക്കാൻ ഒരു നിമിത്തം. ബൃഹത്തായ ഒരു പ്രശ്നമേഖലയിലെ ചെറുതുരുത്ത്.

സാമ്പത്തികശാസ്ത്രജ്ഞർ വിവക്ഷിക്കുന്ന, സ്ഥാപനങ്ങളുടെ നെടുകെയും കുറുകെയുമുള്ള വിഘടനം എന്ന അർത്ഥത്തിലല്ല ഈ വിഷയം ഇവിടെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത്; മറിച്ച്, സംഘടനയെന്ന ജൈവവസ്തുവിന്റെ സങ്കോചവികാസങ്ങളെ ആത്മനിഷ്ഠമായും വസ്തുനിഷ്ഠമായും വിലയിരുത്താനുള്ള ശ്രമമാണിത്.

ഐക്യത്തേയും ഒരുമയേയും തകർക്കുന്ന വിഘടനപ്രക്രിയ ഭരണാധികാരികളുടേയും കാര്യസ്ഥരുടേയും അരുമസ്വപ്നവും പേടിസ്വപ്നവുമാണ്: ഒരുമിപ്പിച്ച് അഭിപ്രായസമന്വയമുണ്ടാക്കി ഭരിക്കാനുള്ള സൗകര്യമെന്ന അരുമസ്വപ്നം ഒരു ഭാഗത്ത്; ഭിന്നിപ്പിച്ച് കീഴാളരുടെ ഐക്യമെന്ന പേടിസ്വപ്നത്തെ പമ്പ കടത്തുന്ന സൗകര്യമെന്ന സന്തുഷ്ടവികാരം മറുഭാഗത്ത്.

പ്രശ്നോൽപ്പത്തി: അനന്തേടിയുള്ള സഞ്ചാരമടപ്പിന്റെ അന്ത്യംകുറിച്ച കൃഷിത്തൊഴിൽ പൂർവ്വികരെ സ്ഥിരവാസക്കാരാക്കി മാറ്റി; തറവാട്ടുകാരാക്കി. കുടുംബം കുട്ടുകുടുംബമായി ആരംഭിച്ച്, വിഘടിച്ച് അണുകുടുംബത്തോളമെത്തി. അതും പലതരത്തിൽ വിഘടിക്കുന്നത് ആധുനികതയുടെ അകംകാഴ്ചയുടേയും പുറംകാഴ്ചയുടേയും തനിനിറം.

ബുദ്ധിവികാസത്തിന്റേയും പ്രയോഗത്തിന്റേയും പിന്തുടർച്ചക്കാരനായ ഭയമെന്ന വികാരത്തിൽനിന്ന് ഉത്ഭവിച്ച മതം, പിന്നീട് മനഃശാന്തിയുടെ ദാദാക്കളായി മാറി. മതസംഘടനകൾ വിഘടിച്ചതിന്റെ അനുരണനം മുഴങ്ങിയത് മാർട്ടിൻ ലൂഥറിനേക്കാൾ എത്രയോ മുമ്പ്. ഇന്നും ആ ചരിത്രാവർത്തനം നമുക്കു മുമ്പിൽ. അധികവിശദീകരണത്തിന്റെ പല്ലുകുത്തികൾ പുറത്തെടുക്കേണ്ടതില്ല.

ഏറെക്കാലത്തെ സ്ഥിരവാസം സൃഷ്ടിച്ച സംസ്കാരികോദ്ഗ്രഥനം അതിർത്തികളുള്ള രാഷ്ട്രങ്ങളെ തീർത്തു. പിന്നീട്, ശിഥിലീകരിച്ചതും ശിഥിലീകരിക്കപ്പെട്ടതുമായ രാഷ്ട്രസംഘടനകളെ നമ്മുടെ തലമുറ നേരിൽക്കണ്ടു. രാഷ്ട്രങ്ങൾ വിഘടിച്ചതിന്റെ അനന്തരഫലവും അതിനു കരുക്കളായവരുടെ ക്ലേശങ്ങളും ദുർദ്ദശകളും നമ്മുടെ തലമുറ തൊട്ടും കൊണ്ടുമാറിഞ്ഞു.

ഓർമ്മയിലുള്ള ആദ്യത്തെ വിഘടനം: ചിന്തയ്ക്കു കരിമരുന്നിടാൻ നിങ്ങൾ ഓർമ്മിക്കുന്ന ആദ്യത്തെ വിഘടനാനുഭവം തലച്ചോറിന്റെ കാര്യലയത്തിലേക്ക് പുനഃപ്രവേശിപ്പിക്കുക. മനനത്തിനു ചില സൂചകങ്ങളായി കുടുംബം, ബാല്യകാലക്ലബ്ബുകൾ, രാഷ്ട്രീയപ്പാർട്ടികൾ, രാഷ്ട്രങ്ങൾ, മതസംഘടനകൾ, മറ്റു സംഘടനകൾ എന്നിവയെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാക്കുക. അവ വിഘടിക്കാനുള്ള പശ്ചാത്തലങ്ങളും കാര്യകാരണങ്ങളും, അവയെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകളും അനുഭവങ്ങളും, ഒന്നിച്ചും ഭിന്നിച്ചും ചർച്ചചെയ്തു പങ്കിടുക. സംഭവങ്ങളെ വിശകലനം ചെയ്യുന്നതോടൊപ്പം ഗുണദോഷവിചാരവുമാകാം.

വിഘടിക്കാനുള്ള കാരണം തേടുന്നതിനു മുമ്പ് **സംഘടിക്കാനുള്ള കാരണം** അന്വേഷിക്കുക. കൈകോർക്കാനും, കൂട്ടായ്മയുണ്ടാക്കാനും, തമ്മിൽ അള്ളിപ്പിടിച്ചിരിക്കാനുമുള്ള കാരണങ്ങൾ ഏവ? പൊതുശത്രുവിനെ - അത് വ്യക്തിയാകട്ടെ, കൂട്ടമാകട്ടെ - എതിരിടേണ്ട അത്യാവശ്യം കൂട്ടുകൂടലിന്റെ മേൽക്കൂരയുണ്ടാക്കുന്നു. മൃഗങ്ങൾപോലും കൂട്ടികളെ വട്ടമിട്ടിരുന്ന് സംരക്ഷിക്കുന്നത് കാണാൻ “ചിമ്പാൻസി”യെന്ന പുതിയ ഡിസ്നിചിത്രം (2012) ദർശിക്കൂ! സമാനദർശങ്ങളുടെ വർണ്ണച്ചിറകുള്ളവർ വിടരാനും വളരാനും അനുയോജ്യമായ വ്യക്ഷിക്കൊമ്പുകൾ ചേക്കേറാൻ തേടുന്നത് പരിണാമത്തിന്റെ ബാക്കിപത്രം. കൂട്ടുകച്ചവടവും പങ്കുവെക്കലും ഇതേ പ്രതിഭാസത്തിന്റെ മറ്റൊരു ശാഖ. ഒറ്റക്കിരുന്ന് സോളിറ്റയർ കളിച്ചു മടുക്കുമ്പോൾ കൂടിച്ചേർന്ന് സോക്കർ കളിക്കുന്നു. ഒറ്റയാനെ പേടിക്കുന്ന സമൂഹം എപ്പോഴും കൂട്ടായ്മയുടെ കരുത്തിനെ പ്രകീർത്തിക്കുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ ഒറ്റയാന്മാരുടെ അടുത്ത നീക്കം അറിയാൻ ചാരന്മാർക്കു കൂലി കൊടുത്ത് വജനാവുകൾ കാലിയായേനെ! എന്തായാലും, പൊതുശത്രുവിനെ നേരിടുന്നതോടൊപ്പം, ഒത്തുചേരലും ആശയവിനിമയം ചെയ്യലും മാനസികസമ്മർദ്ദം കുറയ്ക്കാനുള്ള പ്രതിവിധി തന്നെയാണ്.

വിഘടിക്കാനുള്ള കാരണങ്ങൾ: ഭൂഖണ്ഡങ്ങൾ പോലും അകലുന്നുവെന്ന് ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് കവിതയിൽ ഞാൻ പരിതപിച്ചിട്ടുണ്ട്. പിളർപ്പിന്റെ അടിസ്ഥാനം തേടലാണല്ലോ ഈ ലേഖനത്തിന്റെ പ്രധാന ഉദ്ദേശ്യം. ആ അടിസ്ഥാനങ്ങളെ

കൃത്യതയോടെ വർഗ്ഗീകരിക്കുന്നതിനു പകരം ഉരുത്തിരിയുന്ന മുറയനുസരിച്ച് യുക്തികളെ ക്രോഡീകരിച്ചേക്കാം. സ്വാന്യഭവങ്ങളിൽ നിന്നും അന്യരുടെ ചെയ്തികളിൽ നിന്നും കൂടുതൽ ഉദാഹരണങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കുതന്നെ കണ്ടെത്താം.

1. സംഘടനയുടെ നിലനില്പിനു നിദാനമായ ആശയങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള വ്യതിയാനം: സംഘാംഗങ്ങൾ ഒരേ വേദിയിൽ അണിനിരക്കാനുള്ള പ്രധാന കാരണം, പലപ്പോഴും, ആശയപ്പെരുത്തലും ആശയപ്രചരണം എന്ന ലക്ഷ്യവുമായിരിക്കും. പ്രഖ്യാപിത ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള അപഭ്രംശങ്ങൾ ഒരു വിഭാഗത്തെ മാതൃസംഘടനയിൽ നിന്ന് അടരാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. മതം, രാഷ്ട്രം തുടങ്ങി, കൊച്ചു സംഘടനകളിൽ വരെ അതിന്റെ അനുരണനം മുഴങ്ങുന്നു.

2. കൃത്യതയും വ്യക്തതയുമുള്ള വ്യവസ്ഥാപിത ഭരണഘടന ഇല്ലാതിരിക്കുക: പല സന്ദർഭങ്ങളിലും സംഘടനകളിൽ ഛിദ്രവാസന തലപൊക്കുമ്പോൾ, ശക്തമായ ഒരു ഭരണഘടനയുടെ ബലത്തിൽ സമന്വയം ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിയും. നിങ്ങൾക്കറിയാവുന്ന എവിടെത്തെതയും സമീപകാല സംഭവങ്ങളുടെ ഗതിവിഗതികൾ ഓർക്കുക.

3. ഭരണകർത്താക്കളോ അംഗങ്ങളോ നിയമങ്ങൾ പാലിക്കാതിരിക്കുക: വളരെ ശക്തികൂടിയ അധികാരികൾ നിയമങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിച്ച്, മിണ്ടാപ്രാണികളാക്കി മാറ്റിയ കീഴാളരെ ഭരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ കുഴപ്പങ്ങൾ സ്വാഭാവികം. സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തി അനുകൂല നിയമനിർമ്മാണം നടത്തലും, കളിക്കിടയിൽ നിയമം മാറ്റലും ഇതേ നാണയസ്വരൂപത്തിന്റെ മറുവശമാണ്.

4. കൂട്ടത്തിലെ വ്യക്തികൾക്ക് അഭിമാനക്ഷതം സംഭവിക്കുക: അംഗങ്ങളുടെ സഭ്യസീമ ലംഘിക്കാത്ത എല്ലാ അഭിപ്രായങ്ങളും, സ്വീകരിച്ചില്ലെങ്കിലും, ശ്രവിക്കാൻ സംഘാടകർ ബാധ്യസ്ഥരാണ്. പകരം, വീര്യം കെടുത്തി അടിച്ചിരുത്തുന്ന സമീപനം വിഘടനത്തിന്റെ വെല്ലുവിളികളായി രൂപാന്തരപ്പെടും. പരീക്ഷിച്ചറിയുന്നതുവരെ ആരേയും വിധിക്കാതിരിക്കുന്നതാണ് ഉത്തമം! ഇതുപോലെ ഇഷ്ടമില്ലാത്തവരെ നിതാന്തനിരന്തര പരീക്ഷണങ്ങൾക്കു വിധേയമാക്കുന്ന തന്ത്രം തിരിച്ചടികൾ സമ്മാനിക്കും.

5. ആത്മവിശ്വാസത്തിന്റെ അഹംബോധത്തെ നിഗ്രഹിക്കൽ: ആത്മാഭിമാനം അഹംബോധത്തിന്റെ ആവിഷ്കാര സ്വത്വമാണ്. അത് അഹന്തയും അഹങ്കാരവുമായി മാറുമ്പോഴാണ് പ്രശ്നമാകുന്നത്. കാര്യകാരണങ്ങളോടെ സ്വാഭിപ്രായത്തെ മാനിക്കുന്ന അഹംബോധമുള്ളവർ പൊതുവെ രചനാത്മകാശയങ്ങളുടെ വിളനിലമായിരിക്കും. അത്തരക്കാർ നേതൃത്വപാടവമുള്ളവർ കൂടിയാണെങ്കിൽ, ചില സാഹചര്യങ്ങളിൽ, വിഘടനബിന്ദുക്കളായി പരിണമിച്ചേക്കാം.

6. വ്യക്തിവൈരാഗ്യം വളർത്തുന്ന ചെയ്തികൾ: താത്ക്കാലിക ലാഭത്തിനായി രാഷ്ട്രീയതന്ത്രം കളിച്ച് സംഘത്തെ ചെറുഗണങ്ങളാക്കി പോരടിപ്പിക്കുന്നവർ, യഥാർത്ഥത്തിൽ വിഘടനസാധ്യതയുള്ള ഗ്രൂപ്പുകളെ സൃഷ്ടിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഗ്രൂപ്പുകളെ ആവശ്യം കഴിഞ്ഞ് സംയോജിപ്പിക്കുകയെന്നത് വളരെ ശ്രമകരമായ പ്രവൃത്തിയുമാണ്.

7. സാമ്പത്തിക കണക്കുകൾ സൂക്ഷിക്കാതിരിക്കൽ/കണക്കു ചോദിക്കൽ: ധനദുർവിനിയോഗം ചെയ്യൽ പൊതുമുതൽ കൊള്ളയടിക്കുന്നതിനു തുല്യമാണ്. ചൂടുപിടിച്ച വാദപ്രതിവാദങ്ങൾക്കും തുടർന്നുള്ള വ്യവഹാരങ്ങൾക്കും ഇടയാകുന്നതു മൂലം വിഘടനം അവസാന വിധിയായി ഭവിക്കും. വിഘടനസൗഭാഗ്യം ലഭിക്കാത്ത സംഘടനയാണെങ്കിൽ, പുതിയ ലേബലിൽ വീണ്ടും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് പഴയ ചെയ്തികൾ തുടരും.

8. സ്ഥലപരിമിതികൾ മൂലം സംഘം ചേരാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകുക: ജനപ്പെരുപ്പം സംഘടനകളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിക്കാൻ ഹേതുവാകാം. നേരിട്ടുള്ള വിഘടനമല്ലെങ്കിലും അംഗച്ചേർച്ചയ്ക്കത് കാരണമാകും. ഇത് സ്വാഭാവികമായ ഒരു പ്രവർത്തനമാണ്. ജനസംഖ്യയിൽ പത്തുശതമാനം പേർക്ക് ഒരു സംഘടനയുടെ ആദർശവുമായി പൊരുത്തമുണ്ടെന്ന് വിചാരിക്കുക. ഒരു സംഘടന ഉണ്ടാകാൻ 20 അംഗങ്ങൾ ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ, ഓരോ 200 പേർക്കും ഒരു സംഘടന ഉണ്ടാകുന്നു. കൂടുതൽ നല്ല പ്രവർത്തനം കാഴ്ചവെക്കുന്ന സംഘടനകൾ വികസിക്കുമ്പോൾ ചിലത് കുറ്റിയറ്റുപോകുന്നു. ഷോപ്പിങ്ങിനു ഒരു കട മാത്രം പോരല്ലോ!

9. ദൂരപരിമിതികൾ സംഗമിക്കാൻ തടസ്സമാകുക: ഗ്യാസിലും ടോളിലും വരുന്ന ക്രമാതീതമായ വിലവർദ്ധന, പാലത്തിന്റേയും തുരങ്കത്തിന്റേയും ഇരുഭാഗങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്നവരെ സ്വന്തം സംഘടനകളുണ്ടാക്കാൻ നിർബന്ധിതരാക്കുന്നു. ഫലത്തിൽ ഇതും വിഘടിക്കുന്നതിനു തുല്യം തന്നെ!

10. വ്യക്തികളെ വളരാൻ അനുവദിക്കാതെ ശാസനം മുട്ടിക്കൽ: ആത്മാവിഷ്കാരത്തിനും പ്രകടനത്തിനും അവസരങ്ങൾ ലഭിക്കാതെയും നേതൃത്വപാടവം തെളിയിക്കാൻ സാധിക്കാതെയും വിങ്ങി നിൽക്കുന്ന വ്യക്തികൾ പിളർപ്പിന്റെ ബീജം ലീനമായ വാഹിനികളാണ്. വ്യക്തിവൈരാഗ്യം ഉണ്ടാക്കുന്ന ചെയ്തികൾ സമ്മാനിച്ചിട്ട്, പിളരാൻ ന്യൂനീയസ്സാകുന്നവരെ ഇഗോയിസ്റ്റുകളെന്നു കുറ്റം പറഞ്ഞ് സ്വയം കബളിപ്പിക്കൽ പ്രശ്നപരിഹാരമാകുന്നില്ല.

11. അധികാരസ്ഥാനങ്ങൾ വിട്ടുകൊടുക്കാതെ അള്ളിപ്പിടിച്ചിരിക്കൽ: അണികൾക്കിടയിൽ അസ്വാസ്ഥ്യത്തിന്റെ അലകൾ തീർക്കുന്ന ഒന്നാണിത്. ചുമതലയേൽക്കാൻ അനുയോജ്യരായ വ്യക്തികളെ ലഭിക്കാത്തതും, സമയവും ധനവും ചെലവിടാൻ തയ്യാറുള്ളവരുടെ അഭാവവും സ്ഥാനമൊഴിയാത്തതിനു കാരണമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാറുണ്ട്. ഒരേ ഗ്രൂപ്പുകാർ മാറിമാറി ഭരിച്ച് ഇതേ അവസ്ഥ പരോക്ഷമായി സൃഷ്ടിക്കുന്നതും സാധാരണം.

12. സ്ഥാപിതതാല്പര്യങ്ങളും സ്വാർത്ഥതയും ഏറുക: സ്വാർത്ഥതാല്പര്യങ്ങൾക്കായി സംഘടനയെ ഉപയോഗിക്കുന്നവർ വിഘടനത്തിന്റെ വിത്ത് വിതയ്ക്കുന്നവരാണ്.

13. വൻസംഘടനകളെ ആശ്രയിച്ചു നിൽക്കൽ: പല കൊച്ചു സ്വതന്ത്രസംഘടനകളും സമ്മേളിക്കാൻ, സ്വന്തം മേൽക്കൂരകളുള്ള വലിയ സംഘടനകളെ ആശ്രയിക്കാറുണ്ട്. കാലഗതിയിൽ, മാറിവരുന്ന ഭരണാധികാരികളുടെ താളത്തിനൊത്ത് തുള്ളേണ്ടി വരുന്ന

ഈ ചെറുമീനുകൾ വിഴുങ്ങപ്പെടുകയോ, പുറന്തള്ളപ്പെടുകയോ ചെയ്യാറുണ്ട്. ഇത്തരൂണത്തിൽ വിഘടനം അനുപ്രയോഗമായി മാറിയേക്കാം.

14. **വിഭജനം വികസനസാധ്യതയായി മാറുക:** ചില സാഹചര്യങ്ങളിൽ വിഘടനം ആവശ്യമായി വരുന്നു. രാഷ്ട്രങ്ങളേയും, സംസ്ഥാനങ്ങളേയും, ജില്ലകളേയും, നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളേയും നാം വിഭജിക്കാറുണ്ട്. വികേന്ദ്രീകരണം കൊണ്ടുള്ള നേട്ടം പ്രധാനമായും പുരോഗതി തന്നെയായിരിക്കും. അതു സാധിച്ചുകിട്ടാൻ അലമുറയും കൊലവിളിയും എത്ര കേട്ടതാണ്!

15. **വിശേഷാൽ വിഭാഗങ്ങളുടെ ആവശ്യം:** ഉദാഹരണത്തിന് പത്രപ്രവർത്തകരുടെ സംഘടനയെ എടുക്കുക. ആരംഭത്തിൽ അത് എല്ലാ തരം മാധ്യമങ്ങളേയും പ്രതിനിധീഭവിച്ചേക്കാം. പിന്നീട് അത്, സ്പെഷലൈസേഷന്റെ ആവശ്യമനുസരിച്ച് അച്ചടിമാധ്യമത്തിനും, ദൃശ്യമാധ്യമത്തിനും മറ്റും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം സമർപ്പിക്കപ്പെടും. ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ വിഭജനം ഗുണപ്രദമാകും. മാറുന്ന ഉലകത്തിന്റെ പോക്കു കണ്ട് സങ്കടപ്പെടേണ്ടെന്ന് അർത്ഥം.

16. **വെടക്കാക്കി തനിക്കാക്കി മാറ്റുക:** ചില വ്യക്തികളെ തങ്ങളുടെ ചൊല്പടിയിൽ നിറുത്താൻ സാധിക്കാതെ വരുമ്പോൾ, പുറത്തുചാടിക്കുന്നതിനൊപ്പം മറ്റു സംഘടനകളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കാതിരിക്കാനുള്ള തന്ത്രം മെനയുന്നതു വഴി, സംഘാടകർ വിഘടനവാദത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയാണ്. അതിനു ഇരയായവൻ/ൾ അടിയറസൂത്രത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഒന്നുകിൽ വീട്ടിലിരിക്കും; ശക്തനെങ്കിൽ സ്വന്തം സംഘടനയുണ്ടാക്കും.

17. **പുറംദൈവങ്ങളും അകംദൈവങ്ങളും:** സംഘടനകളുടെ പുറത്തിരുന്ന് അതിന്റെ കാര്യപരിപാടികൾ നിശ്ചയിക്കുന്ന വിശിഷ്ടവ്യക്തിത്വങ്ങൾ വിഘടനത്തിനു പരോക്ഷഹസ്തം കൊടുക്കാറുണ്ട്. തങ്ങളുടെ ആവശ്യം കഴിഞ്ഞാൽ സംയോജനമന്ത്രവുമായി ഇവർ വീണ്ടും പ്രതിപ്രവർത്തനത്തിൽ ഏർപ്പെടും!

വിവിധ മേഖലകളിൽ വിഘടനക്രിയ എങ്ങിനെ

പ്രവർത്തിക്കുന്നു? ഇതുവസരത്തിൽ, രാഷ്ട്രം, മതം, രാഷ്ട്രീയപ്പാർട്ടികൾ എന്നിവകളിൽ ശൈഥില്യത്തിന്റെ പൊട്ടിത്തെറികൾ ഉണ്ടായ അവസരങ്ങൾ ഓർക്കുക. കേരളത്തിലെ സമീപകാലചരിത്രത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ “പിളരുന്ന പിള്ളകളും പള്ളികളും,” എന്ന പൊതുശീർഷകമിട്ട് അതിനെ വിളിക്കാം. രാഷ്ട്രങ്ങളും, കേരളത്തിലേയും ഭാരതത്തിലേയും ലോകത്തിലേയും രാഷ്ട്രീയപ്രസ്ഥാനങ്ങളും, പാർട്ടികളും പിളർന്ന അനുഭവങ്ങളുടെ ചിത്രങ്ങൾ നിങ്ങൾ ഓർത്തെടുത്ത് ചർച്ച ചെയ്താൽ ഈ ഖണ്ഡം നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകേണ്ടതില്ല.

ജനാധിപത്യം, ഏകാധിപത്യം - സംഘടനകളുടെ ദൃഢത:

ഏത് വ്യവസ്ഥിതിയിലാണ് സംഘടനകൾ കൂടുതൽ ശക്തി പ്രാപിക്കുന്നതും വിഘടിക്കുന്നതും? ജനാധിപത്യ വ്യവസ്ഥിതിയിലോ, എകാധിപത്യത്തിന് കീഴിലോ? ഏകാധിപത്യരാജ്യങ്ങൾ ശിഥിലീകരിക്കുന്ന കാഴ്ച സമീപകാല വസ്തുത. മനുഷ്യന്റെ

സ്വാതന്ത്ര്യലാഭത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷവും പരോക്ഷവുമായ സ്മരണമാണ് ഇത്. ഹയരാർക്കിക്കൽ മേനേജുമെന്റുപോലും ഇന്ന് ഹെടരാർക്കിക്കൽ മേനേജുമെന്റിനു വഴിമാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ജനാധിപത്യമാർഗ്ഗം പിന്തുടരാത്ത സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് - അത് മതമായാലും, രാഷ്ട്രമായാലും - പിടിച്ചുനിൽക്കാൻ പറ്റാത്ത അവസ്ഥയാണിത്.

ഏകീകരണം: ഒരിക്കൽ വിഘടിക്കപ്പെട്ട സംഘടനകൾ കൂടിച്ചേരുന്നത് എല്ലായ്പ്പോഴും സാധ്യമാണോ? ഗുണപരമാണോ? ഈ അവസ്ഥയുടെ ആദ്യത്തെ അത്യാഹിതം അനുഭവിക്കുന്നത് സ്ഥാനങ്ങൾ അലങ്കരിക്കുന്നവരാണ്. കോർപ്പറേഷൻ സംയോജനംകൊണ്ട് എത്രപേർക്കാണ് സ്ഥാനമാനങ്ങളും ജോലിയും നഷ്ടപ്പെട്ടത്? സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധിയുള്ള സമയത്തു മാത്രമേ ഇത്തരം സമീപനം സ്വാഗതം ചെയ്യപ്പെടുകയുള്ളൂ. മുറിക്കൽ/യൽ വളരെ എളുപ്പമുള്ള പണിയാണ്; കൂടിച്ചേരലാകട്ടെ വളരെ, വളരെ ശ്രമകരമായ ജോലിയും - മുമ്പു പറഞ്ഞപോലെ, പ്രകൃതിക്കിഷ്ടമില്ലാത്ത എൻട്രോപ്പി ഊർജ്ജക്ഷയത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമാണ് ഇത് എന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ.

ശിഥിലീകരണത്തിനുള്ള കാരണങ്ങൾ ഏകീകരണത്തിനുള്ള സാധ്യതകളെ നിർവ്വചിക്കുകയും, നിശ്ചയിക്കുകയും, നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്യും. വിഘടിച്ച വിഭാഗങ്ങൾ നിഷിദ്ധഗോത്രങ്ങളായി മാറി പെണ്ണെടുക്കാത്ത സ്ഥിതിയിലുമാകാറുണ്ട്. വിഘടനകാലത്ത് രക്തച്ചൊരിച്ചിൽ അനുബന്ധമായിട്ടുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ഏകീകരണത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാൻ തന്നെ നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ കാലതാമസമുണ്ടാകും.

മത്സരവും സഹകരണവും: വൈവിധ്യത്തിനു ഊന്നൽ കൊടുക്കുന്ന സമൂഹത്തിലാണ് നാം ഇന്ന് ജീവിക്കുന്നത്. ഒരിക്കൽ വിഘടിക്കപ്പെട്ട സംഘടനകൾ, സംയോജിക്കാൻ തയ്യാറില്ലെങ്കിൽ, മത്സരിക്കുന്നതോടൊപ്പം സഹകരിക്കാനും തയ്യാറെടുക്കേണ്ടാണ്. സംഘടനകൾ പെരുകുന്ന ഇക്കാലത്ത് പരസ്പരധാരണയുണ്ടായാൽ യോഗസമയങ്ങളും ദിനങ്ങളും കൂട്ടിയിടിക്കാതെ നോക്കാം. കൂട്ടുമുന്നണിക്കു പേരുകേട്ട പൈതൃകമുള്ളവർക്ക് ഇതിന്റെ സ്വാഭാവിക എളുപ്പം പിടികിട്ടും. ഇടയ്ക്കൊക്കെ കൂട്ടായ കൺവെൻഷനുകൾ നടത്താമെന്നും തീരുമാനിക്കാം - രാഷ്ട്രങ്ങൾ ഒന്നിച്ചുനിന്ന് മിലിറ്ററി എക്സർസൈസ് ചെയ്യുന്ന പോലെ!

മൂന്നു കേന്ദ്രപഠനങ്ങൾ: ഈ ലേഖനം വായിക്കുന്ന സംഘടനാ പ്രതിനിധികളോ, ഭാരവാഹികളോ ഉണ്ടെങ്കിൽ, സ്വസംഘടനയുടെ സുസ്ഥിരതയ്ക്ക് ഇവിടെ വിവരിച്ച ഘടകങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യാവുന്നതാണ്. കൂട്ടിക്കാലത്തെ ക്ലബ്ബുകൾ രണ്ടായത്, കലാസാംസ്കാരിക സംഘടനകളെ ഒന്നിപ്പിക്കുന്ന മാതൃ-പിതൃസംഘടനകൾ വിഘടിച്ചത്, മതസംഘടനകൾ പിളർന്നത്, രാഷ്ട്രീയപ്പാർട്ടികൾ ശിഥിലീകരിച്ചത്, കുടുംബങ്ങളും സമുദായങ്ങളും തകർന്നത്, ... എന്നിവയിൽ മൂന്ന് ഉദാഹരണങ്ങളെങ്കിലും വിശദമായ വിശകലനത്തിനു നീക്കിവെക്കാവുന്നതാണ്. ഇതിനെ ഒരു നാടകസ്ക്രിപ്റ്റാക്കി സങ്കല്പിക്കുക - സംഭാഷണങ്ങളിലൂടെ ചർച്ചയും വിഷയവും താനേ വളരും.

പ്രകൃതിയും ശാസ്ത്രവും - ബിഗ്ബേങ്ങും, റേഡിയോ ആക്ടിവിറ്റിയും, കോശവിഭജനവും, അർബുദവും: പ്രപഞ്ചാല്പത്തിക്കു അടിസ്ഥാനമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ബിഗ്ബേങ് ഉണ്ടായത് ബിന്ദുസമാനമായ, അതിസാന്ദ്രമായ ദ്രവ്യതീവ്രതയിൽ നിന്നാണ്. അതിസമ്മർദ്ദത്തിനു അടിമപ്പെട്ടതെന്നും വിഘടിച്ചു മതിവരു! ഇതുപോലെ, മൂലകങ്ങളിലെ അണുക്കളുടെ ന്യൂക്ലിയസ്സിൽ കണികകൾ തിങ്ങിനിറഞ്ഞാൽ, അത് താനേ വിഘടിച്ചു റേഡിയോ ആക്ടിവിറ്റി എന്ന പ്രതിഭാസത്തിനു കാരണമാകുന്നു. ഇവ സ്വാഭാവിക ശിഥിലീകരണത്തിനു ഉദാഹരണം.

എന്നാൽ വിഭജനം, പലപ്പോഴും, വളർച്ചയുടെ ലക്ഷണമാണ്. ജീവകോശങ്ങൾ വിഭജിച്ചാണല്ലോ ശരീരം വളരുന്നത്. അതേസമയം, കോശങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണമില്ലാത്ത വളർച്ച കേൻസറായും ട്യൂമറായും നാശത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു.

ഉപസംഹാരം: ആരേയും സംഹരിക്കലല്ല ഈ ലേഖനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യവും ഫലവുമെന്ന് ഇതിനകം നിരീക്ഷിക്കുകയും അനുമാനിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുമല്ലോ. അമേരിക്കയിലുള്ള മലയാളി സംഘടനകളുടെ ഗതിവിഗതികളും, തഴയ്ക്കലും ജീർണ്ണിക്കലും, പരിണാമങ്ങളും പരിഭവങ്ങളും പരിഭവനങ്ങളും, അകലേനിന്നും അടുത്തുനിന്നും, കണ്ടും കേട്ടുമറിഞ്ഞുള്ള ശങ്കകളും ആശങ്കകളുമായിരിക്കാം ഈ ലേഖനം ഇപ്പോൾ എഴുതാനുള്ള കാഞ്ചി വലിച്ചതിനു നിദാനമെങ്കിലും, ഇതിലെ സന്ദേശം കക്ഷീഗ്രഹണത്തിനും പക്ഷാവലംബനത്തിനും അതീതമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു! മനുഷ്യപ്രകൃതിയുടെ ധ്രുവീകരണവും ശാക്തീകച്ചേരിയുടെ ആവിർഭാവവും സന്തുലിതാവസ്ഥ കൈവരിക്കുക വഴി നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്ന സാമൂഹികസ്തംഭങ്ങളിലെ ചില കൊത്തുവേലകൾക്ക് ഒരു ഇംപ്രഷനിസ്റ്റ് വ്യാഖ്യാനം കൊടുത്തെന്നു മാത്രം!

ഒരു കവിത: വിഭജനം എന്ന പ്രതിഭാസം എന്നെ എന്നും അലട്ടിയിരുന്ന ചിന്തയായിരുന്നു. 1978-ൽ എഴുതിയ ഒരു കുറുക്കവനം കുറിച്ച് അടുത്ത ആകസ്മികതയ്ക്കു നമുക്കു കാക്കാം, കാരോർക്കാം! (“അമ്പലം” എന്ന ഹ്രസ്വകാല മാസികയിൽ ആദ്യമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ഈ കവിത, 1991-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച “ഋതുസ്മരണകൾ” എന്ന കവിതാ സമാഹാരത്തിലും, ഉടനെ ഇറങ്ങുന്ന എന്റെ തിരഞ്ഞെടുത്ത കവിതകളുടെ കൂട്ടത്തിലും ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.)

[ശേഷം അടുത്ത പേജിൽ]

ടിപ്പണിക്കവിത

നം

ജനം

ഭജനം

വിഭജനം

(ടിപ്പണി: ആദിയിൽ ഞാൻ 'നം' എന്ന മന്ത്രമുരച്ചു. ഞാനൊരു ജാരനായി. മന്ത്രത്തിനു മുന്നിൽ എന്റെ മുഖമുദ്ര പതിപ്പിച്ച് 'ജനം' സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു. അവർ നന്ദിയുള്ളവരായിരുന്നു. ഭാരിച്ച കർമ്മങ്ങൾക്കിടയിലും അവരുടെ ഭാവം വ്യക്തമാക്കാൻ അവരോടു കൂടെ പ്രകൃതത്തെ ചേർത്ത് 'ഭജനം' ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. വികടന്മാർ എല്ലായിടത്തുമുണ്ടല്ലോ; വികലമാക്കൽ അവർക്കൊരു ഹോബ്ബിയാണ്. വിശുദ്ധിയെന്ന് തെറ്റിദ്ധരിച്ച് അവർ അതിനെ കൈകാര്യം ചെയ്തു. വിടുന്നു വിശുദ്ധ മന്ത്രം 'വിഭജനം'.)

[കർണ്ണാടക സംഗീതത്തിലെ 'യതി'യോട് കടപ്പാട്]
